

Zakdoekje leggen

Rollen:

- Verteller
- Pim (poes)
- Pom (poes)
- Het vrouwtje

Verteller:

'Pim loopt een rondje om de tafel; hij heeft een zakdoekje in zijn bekje'

Pim (zingt):

'Fizzebizze.....Fizzebizze'

Pom:

'Wat doe jij nou?'

Pim:

'Zakdoekje leggen. Zelf bedacht ..... Je neemt gewoon een zakdoekje in je bekje en je zingt er wat bij.'

Pom:

'Wat zing je er dan bij?'

Pim:

'Dat moet ik nog bedenken. Zolang ik het niet bedacht heb, zing ik van fizzebizze. Dat is altijd goed.'

Pom:

'Waarom zing je dan niet: zakdoekje leggen?'

Pim:

'He ja, dat is een goed idee. Nou, goed, Daar ga ik weer: ik neem het zakdoekje in mijn bekje en zing: zakdoekje leggen.'

Pom:

'Hee, ho ... Waarom heet dat zakdoekje leggen als je er mee in je bekje loopt? Dan moet je zingen: zakdoekje in mijn bekje.'

Pim:

'Néé ... Nee, je snapt er niets van. Ik neem het alleen maar in mijn bekje om het ergens neer te leggen. Zo'n zakdoekje heeft geen pootjes. Dat kan niet zelf ergens gaan liggen.'

Pom:

'Waar ga je het dan leggen?'

Pim:

'Achter iemand z'n rug.'

Pom:

‘Achter mijn rug! Want er is hier niemand anders.’

Pim:

‘Domkop! Zie je dan niet dat de hele kamer vol poezen zit?’

Pom:

‘Hééééé?’

Pim:

‘Jazeker! De stoelen zijn zes broertjes kat met een vachtje van riet, het kussen is een witte koeskoeskat, de bank is een reus van een rode kater en de hele grote stoel is mijn dikke zachte reuzenvrouwtje, zie je wel?’

Pom:

‘Ja, natuurlijk, nou zie ik het. Spelen ze allemaal mee?’

Pim:

‘Ja, wat dacht je? Ze zijn dol op spelletjes.’

Pom:

‘Speel ik ook mee?’

Pim:

‘Ja... Maar dan moet je in de kring gaan zitten tussen de broertjes kat in.’

Pom:

‘Ik zit!’

Pim (neemt het zakdoekje in zijn bek en zingt):

‘Zakdoekje leggen, Niemand zeggen!’

Pom:

‘Waarom mag ik het aan niemand zeggen?’

Pim:

‘Ach, domoor, dat hoort bij het lied. Dat heb ik er net bij bedacht.’

Pom:

‘O, goed ... ik zal het aan niemand zeggen.’

Pim (zingt):

‘Fiz bis bis bis fiz fiz fiz, hier leg ik mijn zakdoekje neer!’

Pom:

‘Wáár?’

Pim:

‘Dat zeg ik niet .... Jullie moeten nu allemaal omkijken en wie het zakdoekje heeft moet hard achter mij aanhollen.’

Pom (kijkt om):

'Ik heb geen zakdoekje. Waar is het?'

Pim:

'Dat zeg ik niet...'

Pom:

'O, ik zie het. Achter de dikke zachte reuzenkat-mevrouw. Hee, mevrouw .... U moet hard achter Pim aanhollen!'

Verteller:

'De grote stoel blijft stil op haar vier poten staan.'

Pom:

'Toe nou, mevrouw ... U moet hollen!! Hem op z'n rug springen! Zal ik u misschien even helpen?'

Verteller:

'Hij geeft de dikke kattenmevrouw een duw en als het niet helpt nog eentje. En dan een hele harde duw; Boem boemerdeboem, de dikke kattenmevrouw valt om met haar poten in de lucht.'

Pim:

'Ach, laat haar maar.... Dat beest is veel te dik voor spelletjes! Kijk nou, nou zit ze ook nog op mijn zakdoek met haar vette rug!'

Pom:

'Geeft niks ... Dan nemen we mijn staart als zakdoek.'

Pim:

'Je bent net zo'n sufkop als mevrouw reuzenkat en de zes broertjes kat. Hoe kan ik nou jouw staart achter mijn rug leggen?'

Pom:

'Nee, je hebt gelijk. We moeten een nieuw spel bedenken.'

Pim:

'Goed ... Maar als ik jarig ben vraag ik toen hele slimme katten op visite en dan spelen we zakdoekje leggen, hè?'

Pom:

'Doen we!'